

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/182/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613209422
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:4613209422.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, práv. zast. Tomáš Kušnír, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému M. S., L.. XX. XX. XXXX, L. J. O., B. XXX/XX, v konaní zastúpený ustanoveným opatrovníkom, C.. C. T., zamestnancom tunajšieho súdu, o zaplatenie 213,33 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá,

nepriznáva žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 213,33 Eur, spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 213,33 Eur od 15. 02. 2011 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 11. 05. 2006 uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným zmluvu č. 1956642192, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky, na základe ktorej poskytol predchodca žalovanému peňažné prostriedky. Pôvodný veriteľ, Všeobecná úverová banka, a. s., postúpila predmetnú pohľadávku na pôvodného žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 02. 2011. V čase postúpenia predmetnej pohľadávky predstavoval dlh žalovaného výšku 217,63 Eur, ktorá pozostáva z istiny 213,33 Eur a z úroku z omeškania kapitalizovaného vo výške 4,30 Eur, nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy. Žalobca poukázal na to, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa Obchodného zákonníka, Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súčasne poukázal aj na to, že do 31. 12. 2007 sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach vzťahovali len na kúpnu zmluvu. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v Zákone o spotrebiteľských úveroch, tzn. že pokiaľ pre dňom 01. 01. 2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, nie je možné práva a povinnosti z takejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Vzťahy z takejto zmluvy je potrebné aplikovať podľa ustanovení Zákona o spotrebiteľskom úvere ako lex specialis. V prípade, že nie sú upravené v tomto zákone, aplikujú sa ustanovenia Obchodného zákonníka.

Tunajší súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 19Ro/283/2013 - 34 zo dňa 20. 11. 2013, ktorý bol zrušený uznesením č. k. 19Ro/283/2013 - 46 zo dňa 02. 06. 2014, pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému.

Súd ustanovil žalovanému opatrovníka na zastupovanie v konaní v zmysle ust. § 29 ods. 2,6 O.s.p. uznesením č. k. 12C/182/2014 - 51 zo dňa 19. 09. 2014, pretože miesto pobytu žalovaného nebolo možné počas konania zistiť.

Žalobca trval na podanej žalobe, čo súdu oznámil aj písomne. Na výzvu súdu a v súvislosti s vyjadrením ustanoveného opatrovníka žalovaného, doplnil časť listinných dôkazov, spolu s písomným podaním zo dňa 24. 10. 2014, kde uviedol, že so žalovaným pôvodný veriteľ uzavrel zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu. V priebehu zmluvného vzťahu, na základe žiadosti žalovaného, mu pôvodný veriteľ poskytol kontokorentný úver vo výške 464,71 Eur. Z pripojeného prehľadu histórie transakcií na bežnom účte, žalobca oznámil, že debetné operácie na účte žalovaného predstavovali sumu 7.410,87 Eur, ktoré pozostávali z platieb kartou, výberu hotovosti, odchádzajúcich platieb z účtu vo výške 7.045,08 Eur, z poplatkov vo výške 144,28 Eur, z debetných úrokov vo výške 221,51 Eur. Súčet kreditných operácií na účte predstavoval sumu 7.197,54 Eur, ktoré pozostávali z prijatých platieb na účte vo výške 7.190,20 Eur, z kreditných úrokov vo výške 0,10 Eur a kreditného zostatku 7,24 Eur. Rozdiel debetných a kreditných operácií predstavuje neuhradenú istinu vo výške 213,33 Eur.

Ustanovený opatrovník žalovaného po doplnení dokladov, kedy bolo možné oboznámiť sa aj s prehľadom úhrad vykonávaných v určitých časových obdobiach žalovaným, vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, s poukazom na to, že podľa pripojeného prehľadu úhrad, žalovaný vykonával úhrady v období od mája 2006, posledná úhrada v zmysle uvedeného prehľadu bola zaznamenaná dňa 15. 10. 2007. Od uvedeného obdobia nebola zaznamenaná žiadna úhrada, čo napokon korešponduje aj s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 02. 2011, z ktorého vyplýva, že posledným dňom evidovaného prečerpania bol deň 31. 10. 2007.

V danom prípade bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzavretá zmluva o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb k flexiúčtu. Na základe žiadosti žalovaného zo dňa 11. 05. 2006 (pripojenej do spisu), poskytol pôvodný veriteľ žalovanému kontokorentný úver. Právna úprava poskytnutého úveru sa riadi príslušnými ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania ustanoveným opatrovníkom žalovaného súd skúmal, či v danom prípade došlo k zániku nároku titulom premlčania.

Podľa ust. § 387 ods. 1,2 ObZ, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

Podľa ust. § 388 ods. 1 ObZ, premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa ust. § 390 ObZ, ak sa premlčí právo uskutočniť právny úkon, účinky tohto právneho úkonu nenastanú voči osobe, ktorá namietne premlčanie.

Podľa ust. § 392 ods. 1 ObZ, pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva

v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa ust. § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Uvedená právna úprava upravujúca premlčanie má kogentný charakter. Premlčanie sa spája s márnym uplynutím doby, ktorú má veriteľ na vykonanie práva. V prípade, že sa dlžník dovoľá premlčania, vyplýva z toho, že došlo k zániku jeho práva a teda nemôže sa dovoľávať zo zákona právnych následkov. Začiatok plynutia premlčacej doby je v prípade peňažného plnenia daný momentom splatnosti záväzku, pričom premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde. To znamená, že počiatok plynutia premlčacej doby je spojený s objektívnou možnosťou tento úkon uskutočniť. Pri práve na plnenie záväzku, je týmto obdobím doba splatnosti. Všeobecnou premlčacou dobou v zmysle Obchodného zákonníka je premlčacia doba štvorročná.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalovaným a žalobcom ako právnym nástupcom veriteľa, existoval záväzkový vzťah založený Zmluvou o bežnom účte a následne zriadením kontokorentného úveru, s požadovanou výškou úveru 464,71 Eur. Z pripojeného prehľadu obrátov, pravdepodobne na účte žalovaného (keďže tento prehľad neobsahoval žiadny identifikačný znak, len bol priradený k potvrdeniu o poskytnutí Flexidebetu), je zrejme, že žalovaný čerpal finančné prostriedky a tieto aj uhradil, pričom posledná platobná kreditná operácia bola vykonaná dňa 15. 10. 2007. Z pripojenej žiadosti o poskytnutie kontokorentného úveru nijakým spôsobom nevyplývala lehota splatnosti na uhrádzanie čerpania úveru a táto nevyplývala ani z potvrdenia o poskytnutí Flexidebetu zo dňa 11. 05. 2006, ktorý tvoril súčasť listinných dôkazov. Jediný údaj, ktorý vyplynul z uvedeného potvrdenia, bol údaj o tom, že: „v zmysle zmluvy o bežnom účte a Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a. s. pre depozitné produkty po dobu plnenia nasledovných podmienok klientom: - splatenie poskytnutého limitu Flexidebetu jedenkrát za kalendárny rok“. Z toho je možné vyvodiť, že pokiaľ bolo zaznamenané čerpanie zo strany žalovaného podľa pripojenej platobnej histórie v období do 15. 10. 2007, mal byť v zmysle uvedeného potvrdenia splatený poskytnutý peňažný limit pravdepodobne do konca roka 2007, najneskôr do konca roka 2008. Žaloba v danej veci o zaplatenie uplatňovanej sumy bola podaná na súd dňa 25. 09. 2013, tzn. že pokiaľ by aj súd vychádzal z obdobia najneskôr do 31. 12. 2008, lehota na uplatnenie nároku žalobcom uplynula do 31. 12. 2012. Súd teda konštatuje, že v tomto prípade bol nárok žalobcu premlčaný a z toho dôvodu ho súd nemôže priznať. Súd z dôvodu premlčania nároku žalobcu, žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodoval v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. V zmysle uvedeného ustanovenia bol úspešný žalovaný. Opatrovník žalovaného si náhradu trov neuplatnil, pretože žalovanému nevznikli žiadne trovy konania. Z toho dôvodu súd náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1, 2 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.